

บทคัดย่อ

การศึกษาลักษณะทางคลินิกของโรคประสาทหูพิการ ในคนสูงอายุ ฉบับนี้ นับเป็นรายงานเรื่องการไต่ถามของหูคนชราฉบับแรกในประเทศไทย การศึกษาคั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะทางคลินิกของโรคประสาทหูพิการ ในคนสูงอายุ ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกโสตสัมผัสและการพูด แผนกโสตฯ โรงพยาบาลรามารินทร์ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2512 - กุมภาพันธ์ 2521 โดยศึกษาจากคนไข้ 400 คน ที่มีอายุ 40 - 80 ปี ที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคประสาทหูพิการเนื่องจากเป็นคนสูงอายุ ผู้วิจัยได้เลือกผู้ป่วยที่จะนำมาศึกษาด้วยการสุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนคนไข้ทั้งสิ้น 276 ราย (ชาย 176 ราย หญิง 100 ราย) มาเป็นตัวอย่างในการศึกษาและเลือกกลุ่มเปรียบเทียบ (Control group) 70 ราย (ชาย 44 ราย, หญิง 26 ราย) โดยเปรียบเทียบในอัตราส่วน กลุ่มศึกษา ต่อกกลุ่มเปรียบเทียบ ในอัตราประมาณ 4 : 1 ในทุกกลุ่มอายุ คนไข้ทั้งกลุ่มศึกษา และกลุ่มเปรียบเทียบได้รับการตรวจหูอย่างละเอียดจากแพทย์ผู้ชำนาญเฉพาะโรคหู คอ จมูก และแพทย์ประจำบ้านหู คอ จมูก คนไข้ทั้งหมดที่นำมาศึกษาไม่มีประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคหู ประวัติการกระทบกระเทือนบริเวณหู หรือ ศรีษะ, ประวัติได้รับยาที่เป็นอันตรายต่อประสาทหู, ประวัติการได้รับฟังเสียงดัง ๆ, ไม่มีโรคทางร่างกายบางอย่างที่คิดว่าจะเกี่ยวข้องของการเสื่อมของประสาทหู เช่น โรคทางสมอง, โรคความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน เป็นต้น เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัดการไต่ถามครั้งนี้ ใช้เครื่องออร์ทิโอมิเตอร์ (Audiometer) Maico MA.

24 และ Maico MA. 18 ทำการทดสอบการรับฟังเสียง โดยนักตรวจการไต่ถามผู้ชำนาญ ทั้งนี้ได้ใช้วิธีการตรวจวัดถูกต้องตามแบบแผนของการวัดการ

ทุกประการ

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำโดยหาค่าเฉลี่ย , ทดสอบไควสแควร์ (χ^2 -test) , ทดสอบสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Movement Correlation Coefficiency) และทดสอบค่า z (z - test) และทดสอบค่า t (t - test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. โรคประสาทหูพิการในคนสูงอายุ พบในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ในอัตราส่วน ชาย : หญิง = 3:2 ($\chi^2 = 10.54$, $z = 3.57$)
2. โรคประสาทหูพิการในคนสูงอายุพบมากในคนที่อายุ 60-69 ปี (36.4 %) 70-79 ปี (31.8 %) และ 50 - 59 ปี (18.8 %) ตามลำดับ
3. อาการที่นำคนไข้มาโรงพยาบาลนั้น ส่วนมากมาด้วยปัญหาเรื่องการไคยีนไม่ปกติ (100 %) ตามมาด้วยปัญหาเสียงดังในหู (70.45 %) และมีนศีรษะ (33.52 %)
4. เมื่อเปรียบเทียบการไคยีนในคนกลุ่มที่นำมาศึกษาและกลุ่มเปรียบเทียบโดยทั่วไปพบว่า กลุ่มคนไข้ที่นำมาศึกษา มีการสูญเสียการไคยีนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ
5. การสูญเสียการไคยีน และ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (กลุ่มคนไข้ที่นำมาศึกษา $r = 0.3$, กลุ่มเปรียบเทียบ $r = 0.36$)
6. ลักษณะทางคลินิกของโรคประสาทหูพิการในคนสูงอายุ คือ อาการมีเสียงดังในหู, มีนงง , ปวดศีรษะ, ปวดหู และ

มีความลำบากในการหาทิศทางของเสียง ในกลุ่มผู้ป่วยที่นำมา
ศึกษาและกลุ่มเปรียบเทียบ ต่างก็มีอาการเหล่านี้เหมือนกัน

7. ในช่วงความถี่ 4000 Hz. ขึ้นไป จะพบว่า มีการสูญเสียการ
ได้ยินอย่างชัดเจน ทั้งในกลุ่มคนไข้ที่นำมาศึกษาและกลุ่มเปรียบเทียบ
8. การศึกษาเปรียบเทียบในช่วงความถี่ที่เป็นเสียงพูด (500 -
2000 Hz.) พบว่ากลุ่มคนไข้ที่นำมาศึกษา มีการสูญเสียการได้ยิน
ในช่วงนี้มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ
9. การใช้เครื่องช่วยฟัง ในการศึกษาครั้งนี้มีผู้ใช้เครื่องช่วยฟัง
เพียง 1.09 % เท่านั้น ซึ่งการที่พบว่าคนไข้ใช้เครื่องช่วยฟัง
น้อยนี้ อธิบายได้ว่า อาจเนื่องมาจาก เครื่องช่วยฟังในเมือง
ไทยราคาแพง คนไข้ไม่สามารถจะซื้อได้ เพราะคนไข้จะต้อง
ซื้อเองรัฐไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ และคนไไทยนั้นก็ยอมรับว่าเมื่อ
อายุมากขึ้น การได้ยินก็เสื่อมไปตามอายุเป็นธรรมดา ของสังขาร
จึงไม่เห็นประโยชน์ของการใช้เครื่องช่วยฟัง นอกจากนี้ การ
ออกสังคมของคนชราในประเทศไทยมีน้อยกว่าของชนชาติตะวันตก
เช่น ในยุโรป และอเมริกามาก ความจำเป็นในการติดต่อสื่อ
สารจึงน้อยลงไปด้วย

ABSTRACT

This preliminary report of hearing characteristic in Thais old ages was studied from the 400 audiograms of presbycusis patients who attend to Ramathibodi Hospital during May, 1969 to February, 1979. Being used purposive random sampling, 276 audiograms of presbycusis were collected as subjects. There are 176 males and 100 females age ranged from 40 to 80 years which their histories and medical examinations showed no evidence of familial hearing loss, ear disease, noise exposure, use of ototoxic drug and others CNS disease. All cases were analysed and compared to the invited control group (Males = 44 cases , Females = 26 cases) who were in the same age range and no hearing complaint. Measurement of hearing were performed by well trained audiologists using clinical audiometer Maico MA. 24 and MA. 18 with proper audiologic techniques and conditions. The results of this study had led to the assumption; listed in the following items.

1. Presbycusis are common found in male greater than female with the ratio M:F = 3:2.
2. Most Common group of presbycusis is in the sixth decade (36.4 %) followed by the seventh decade (31.8 %) and fifth decade (18.8 %).

3. Hearing loss is the first important symptom leading patients to the hearing clinic(100 %) following by tinnitus aurium (70.45 %) and dizziness (33.52 %).
4. Loss of hearing in the subjects group are generally greater than the control group.
5. There are close relationship between the degree of hearing loss and advancing years of age (subjects $r = 0.3$, control $r = 0.36$).
6. Clinical characteristic of presbycusis (tinnitus aurium , dizziness , headache, earache, difficulty to localize of sound)are found no significant different between subjects and control groups.
7. The loss of hearing in high frequencies above 4000 Hz. are well shown in both control and studied groups.
8. The comparision on the degree of hearing loss at speech frequencies (500-2000 Hz.) in subjects and control groups are found that the degree of loss in subjects are greater than control.

9. Only 1.09 % of presbycusis patients in this study enjoyed hearing aid this is due to the fact that hearing aid in Thailand are very expensive and the patients must buy by themselves. The custom of the Thai people to accept their disability at old age level seems to make them think of the unnecessary of this equipment and inconvenience for their uses.

BIOGRAPHY

Name : CHEAMCHIT TAWIN
Date of Birth : June 16 , 1946
Place of Birth : Kalasinthu, Thailand
Institutions Attended :

Anugulnaree , Kalasinthu

March , 1962 Certificate of Mathayom VI

Kalasinthu Pithayasun , Kalasinthu

March , 1964 Certificate of Mathayom VIII

Mahidol University , Bangkok

School of nursing and Midwifery , Faculty of
Medicine and Siriraj Hospital.

November 30, 1968 Diploma in Nursing and Midwifery

Faculty of Public Health

March 30, 1971 Diploma in Public Health Nursing

March 30, 1972 Bachelor of Science (BSc.Health
Education)